

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEGNEK
KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indult BÉTSBŐL Szeredán 18. Juniusban. 1788.

Hali Történetek és Környülállások.

A z élesen látó Politikusok Európának mostani állapotját edgy olyan mesterségesen öszve-
zött font Pókhálóhoz hasonlítják, mellynek fonalai
a Fejedelmi Udvarokhoz lévén kötve, midőn ed-
gyik meg-mozdittatik, mindenik részben benne. Az
Austriai, Orosz, Török, Pruszszus, Lengyel,
Frantz, Anglus, Svéd, Dán, Spanyol, Velenize
t. Udvarok mind titkos és nyilván való hadi-ké-
zületeket tésznek; ki a' szárazon, ki a' tengeren.
mint hogy ezen hálót kötött Pók a' tengeri kereske-
dés

pünk, (az edgy Dubitzai tsatát ki-rekesztvén) mindenütt nagyobb elő-menetellel tértek'-meg a' tsatából — ugyan-is

A' Belgrádi Törökök Juniusnak 2-dikán ismét a' Besániai sántzon dolgozókra akarnak vala ütni; de ekkor tsúfósbban üzettek - vizfza, mint egyébkor: 6 hajókon jönnek vala ekkor által a' Törökök, kiknek jöveleteket a' miéink előre észre vévén, csak azt várták, hogy a' partra ki-költözzenek, leg ottan olyan markoson nyúlának hozzájuk, hogy 150 Török leg-ottan fogságba esék, a' holt Török testek pedig olly számofok valának, hogy azoktól mind a' part, mind a' Száva vize egészen bé terítve lenni láttattak. — Ő Felsege mostan többnyire maga szokta ki adni estvéneként azon titkos szót (*la parole*) a' mellynek mondásáról esmérík-meg éjféltánként az álló őrzők a' patrolirozó magok pajásait az ellenségtől. — Ezen hónapnak elején az Erdélyben fekvő Sergek-is Dolmátsnál Generál Gr. Fábrissnak vezérsége alatt Táborba szállottak; mely tábor ezekből áll: az egész Szávoja Dragon. Regiment, a' Toskána Húszároknak egy része, a' Székely Húszároknak egy része: továbbá a' Gyulai Ferentz, Orosz, Székely gyalóg Sergek. Itten minlenek sajnálják a' Toskána Húszár Hadnagy Fraizel zerentsétien életét, a' ki a' 'Siy vizének árjába vesztetve nagy reménységű életét. — Az Oláh-orzági Törökök ismét egy új hadakozó eszközt találtak; ugymint: egy hosszú rúdra vas horgokat szegezvén, azt igyekezik a' mi katonáinknak hajójára akasztani, és az által közelebb húzni, hogy a' jejeket annál könnyebben el-vághassák. — Minek utánna Khotzim Várát a' miéink alkalmasint özve

lövöldözték és el égették volna, az ostromot Hertzeg Kóburg félbe hagyatta, és az ágyukat Taernovitzba és Szniatimba vitette. — Khotzimból kétrégen el-szökött Erdődi Húzárok jöttek által a' mi táborunkba, és a' Hertzeguel jelentették magokat a' ki-hirdetett közönséges Tsázári pardonra — melyet meg-is nyertek; Ezek beszéltek, hogy Khotzimban 4000 beteg Törökök fekszenek, hogy ottan az ostromlásban a' nagy Magazin-is el-égett, hogy ottan a' lovaknak kótsjok, abrakjok ugy el-fogyott, hogy búzával kellett azokat abrakolni. — Bánol-tzeről a' tábortól ezen hónap' 2-dikén költ levél-szerént 6000 Spáhifok tsengő pengő musikával, és röm lövöldözések között érkeztenek-bé Belgrádba; a' kiknek mind fejer kontyok vala, melly nállak annak a' jele, hogy azok Nemes emberek: ezeknek ilyen tsendes bé-menetele a' Zemplénből jöszökhöz erősen szúrta a' szemeiket. — A' F. Udvari Tanátshoz a' tábori Vezérek-által fel-küldetett tudósítók ezek:

(**) Erdélyi Komendérozó Grál Fábris Ur-tól Jun. 4 dikén költ jelentés-szerént: Az első gyalog Székely Rgmnek Obestere Horváth Ur, a' Gémefi kapun kívül Adtsudnál táborba lévén, fel-tette szándékul, hogy Foksán ne-ü Várofofskára, mellyben 400 Törökökből álló őrizet vala, rá-űsön; de ezen tzelra szükségesnek ítélte leg-elsőbben-is azon szálakra épült hidat el-rontani, a' mellyen a' Foksánon fellyül két órányi járó földre Golléji és Teigányesti között lévő 2000 Törökök, a' Szireth folyó vizén Foksánnak óltalmára által jöhetnének: erre nézve az említett Horváth Ur Májusnak 27-dikén a' szabad Seregnek egy részét azon hidnak el-rontá-

tására el-küldötte; a' hidat 20 Törökök és 40 Ar-
 nótok őrzik vala, kiket a' szabad Seregbéliek el-
 kergettek, 4-et közüllök el-ajtettek, a' hidat egészlen
 el-rontották és egy Adsudi kereskedőt, a' ki már
 vasra veretve *Mavrojénihez* küldendő vala, a' Tö-
 rök rabsághól meg-szabadítottanak. Ugyan azon na-
 pon maga az *Obeſter Horváth* Ur egy Batall. gya-
 logokkal, 6 ágyukkal, és egy Svadron Székely Hú-
 szárokkal jó reggel *Foksán* felé meg-indult, és út-
 jában a' hid el-rontásából jövő szabad seregbélieket
 magához vévén, 29-diken délben a' *Foksáni* térség-
 re bé-érkezett: itt midőn a' szabad seregbéliek a'
Foksáni őrizetnek vizsgálására előre küldettek volna,
 ők a' Törökökre magok erején mingyárt tüzelni kez-
 dettek, következképpen *Májor Lajos* Ur, a' Szé-
 kely Húszárokkal nékiek sietve segítségére ment,
 kik olly formán vívelték magokat, hogy a' Törö-
 kök őrizetének *Foksánból* ki-kelletett költözni edgy
 alkalmasint meg-erősített *Szfunt Juon* nevét víelő
Klasmomba vagy *Monaszteriába*: sőt minek-előtte *O-*
beſter Horváth Ur a' gyalogsággal és az ágyukkal
 meg-érkezhetett volna, már az előtt a' Törökök a'
Kasmomból is ki-váltak kergetve, és ugy el-is sza-
 ladoztak, hogy 26-nál többet közüllök a' mi Hú-
 szárjaink el-nem foghattak; a' kergetésben, és *Fok-*
sánban mind öszve 50 Törökök estenek-el, és sokkal
 többen febesítettek-meg, ugy hogy a' szaladó Tö-
 rökök, a' sebeseiket alig viheték. Itten 8 *Mavro-*
jéni Záfzlót, és egy ló-fark *Záfzlót*, azon 3 közül,
 mely hármat a' *Porta* szokott adni az *Oláh-országi*
Hospodárnak — két dobokat, egy trombitát, és 20
 szekér búzát, mellyeket *Mavrojéni* küldött vala a'
Foksáni őrizet számára, el-fogtanak a' mi Székely

katonáink : a' kik olyan jól vigyáztak magokra, hogy közülök csak 4. esett-el, és 3 sebesítettet meg. Ezen 3 meg sebesítették közül edgyiket elfogták volt a' Törökök és meg-sebesítve el-is vitték volt magokkal, mikor pedig utóljára két Török ötétt le vetkezett né egy erdő fűjében, olly tszűből, hogy pénzétől és köntösétől meg-fofszzák; és mikor edgyik éppen az ő tsizmáját húzná-le, ő a' földön ulván, a tsizma húzó Töröknek fegyverét hitelen el-ragadván, azt agyon lötte és fel-ugrott; a másik Török pedig ezen meg-ijedvén el-szaladott; de majd meg-gondolkodván a' szalszó Török visszafér hozzája, szerentséire a' Székely az alatt ujja meg-toltotte volt a' fegyvert és a' másik Törököt is el-lotte. E' szerént a' Székely fel-öltözvén, a' töröknek paripáján és fegyverével még azon napon estvére a' maga táborához visszafér érkezett. — Az Oberster Horváth Ur közönségesen meg-dicsérte valóságos Vitézi hátorságokat mind a' Húzfároknak mind a' szabad feregbélieknek. Nevezet-szerént dicséretet kaptanak iten ezen következendő Székely Húzfár Tiszt Urak: Major Lajos Ur; Báró Szentkereszti Sámuel Kapitány Ur, a' ki az ő Öleiről reá maradt hadi-dicséreteit magá-is neveli és minden tekintetben meg-érdemli; Kapitány Kováts Ur, Fő-Hadnagy Pelei Ur, egy mind formájára mind töltés-lehetségeire nézve meg-külömböztetett ifju Vitéz; — ezeken kívül dicsértetnek még Ernst, és Rosenfeld fő Hadnagy Urak-is. Az Oberster Horváth Ur egy őrizetet hagyott Foksába, a' többivel pedig visszafért Adsudhoz a' Táborba, a' honnan a' Jassiban és Foksában lévő Őrizetünkre vigyázhat, az ellenségnek pedig Nyikurestig minden

moz-

mozdulásaira fülelhet. — Hertzeg *Liktenfláinnak* Junius' 3-dikán költ jelentő tudósítása-szerént: 3000 főből álló gyalog és lovas törökök, két csoportban szándékoztak a' Glina folyó vizétől fogva *Staró-Szelloig* készült sántzunkban lévő Sergeinkre ütni; kiknek feles számát midőn a' mi szélső vigyázataink észre vették volna, lármát lövén, a' *Sztáró-szello* sántzba visszahuzták magokat: a' sántzból jó móddal bortsátott ágyu gollyóbfok miatt, a' törökség szembe nem jöhetvén, edgyik része a' Branovinai Fűrész-malmoknál, más része pedig a' Katinovatzi hidnál az Olina folyó vizén szándékozott a' sántznak két végeire kerülni; de ezen hidnál edgy 20 legényel lévő Káplár olly vitézül ellent állott, hogy a' törökség egy-néhányszori próbája után is által nem mehetett, hanem mindenkor kárával kéntelenített visszahuzta térni; és utóljára ezen rész is a' fűrész-malom felé mentekhez tsatolta magát: de itt is a' *Szlainer* Seregnek egy Oltálya által, Májor *Knezevits* Vezérsége alatt; és majd a' Bánál Seregnek 2-dik Májor Komániájának el-érkezése által, nem csak által nem bortsátattak, hanem két óráig tartott tsata után meg-furamtatván, a' határ széllelig kergettettek. Midőn ezen tsata folya, éppen akkor Májor *Zakits*, egy 70 esztendőös tisztes öreg hadi férfiú, (a' ki már fizetéssel nyugalomra bortsátott vala, és ezen háborúnak kezdetekor önként kért vala szolgálatot) 80 Serefsanufokkal a' Törököknek eleibe szándékozik vala kerülni, hogy visszahuzta menő útjokban őket meg-akadályoztassa; a' midőn a' *Kolloi* tsárda mellől egy el-bujt Török által ezen tisztes öreg ágyon löveték. Ennek esete után sok törökök les-hellyeikből elő-rohanván, 40-ig va-
lót

lót a' Serefsánusok közül le-aprították, kik között el-esett Zászló tartó Trivánovits-is: ezeken kívül több szünkről csak egy esett-el a' kergetésben, és 4-en megsebesítettek. A' Törökök közül 34-en, egy Zászló-tartóikkal edgyütt a' tsata piatzán halva maradtak; 40 halottakat pedig a' törökök, kiket magokkal el-vittek vala, hogy jobban szaladhassanak az Olinitza vizébe hánytak, mellyek az után a' miéink által a' vizből ki-szedettek; a' több halottaikat és sebesfeiket a' Törökök magokkal el-vittek. Itt a' Szent szello sántznál a' tsatának kezdetekor, a' törökök 12 házaikat, és egy néhány örzo kunyhóikat fel-égették. (**)

A' Zemlini táborhoz Belgrádból az a' hit ment által, hogy a' jó szívü, és tökéletességeire nézve tiszteletet érdemlő Deli Achmet Abdi Bafa, a' Belgrádi Komendánsságból, a' Török Tsászárnak egy Fermánja, (perséres parantsolatja) által le-vettegett, azért, hogy a' Zemlinnél állott Sántzoknak készületeit meg nem tudta akadályoztatni, sem a' Sántzot el-rontani: továbbá azért, hogy ezen jó öregnek fia volt a' Sabátsi Komendáns, a' kinek keze alól azon Vár a' mi Sargeink által meg-véttetett.

Péter-Várából iratik, hogy a' Spanyol Követ onnan a' maga Udvarához visszahivatott: ugyan ezen Levél-szerént tapasztalván a' Muszka Udvar, hogy a' Svékusok Finniában nagy táborot gyűjtenek, alkalmas Serget állított azoknak ellenébe vigyázatra, hogy véletlen és a' Muszkáknak hírek nélkül semmi mozdulást és annyival-is inkább bé-üést ne tehessenek. — A' Diván a' Török birodalmokba minden-felé Papokat küldött-ki, hogy a' babonás népet prédikációjok által a' hadakozásra fel-indítsák;

tsák: minden Töröknek pedig egy nyomtatott imádságotkát kell magával a' táborba a' nyakába függetve hordozni, melly imádságot a' Mufti maga itt és meg szentelt: már ezt az opiummal meg részegített babonás Törökség igen erős eszköznek hiszi a' győzedelemre.

Brassóból ezen h. 12-dikén költ Levél: „ A' mi Sergeink jó móddal őrzik a' határ széleket, és ám-bár az Oláh-oroszági Vajda tellyes tehetsége-szerént igyekezik bé-ütni, de mindenütt bé-van a' kapu zárva. A' Bojérok közül még némellyek velle barátságban és edgyezésben vagynak; egy az ő leg-bizottabb Bojérjai közül mint egy 100 lovasokkal a' mi havasaink között lévő szoros uton béakarván jöni prédára, észre-vétetett egy havasi vadászról, a' ki rövid ösvényeken sietvén, a' közelebb lévő őrizet Tisztjének meg-jelentette az ellenségek érkezését, és ígérte egyszersmind, hogy ha a' Tisztnek tettzik egy néhány jól lövő katonákat el-botsátani, ő azokat olyan helyre fogná vezetni, a' honnan az ellenséget magok kára nélkül kedyekre löhetik: el-is botsátott vele a' Tiszt 25 legényt ló-háton, de lovaikat 5. legénynek őrizete alatt hagyván, a' többi vas matskákkal hágott-fel a' kö-fzikiákra, a' honnan valósággal 54-et el-is ejtettek az ellenségből: itt nevezetes az, hogy az 5. legény a' tüzelést hallván, mind a' lovakot mind a' több pajásait oda hagyta és az erdőben el-bujtanak: a' többi pedig el-kergetvén az ellenséget 42-prédált lovakkal szerentsélen vissza tértenek.

Azt erősítik ezek a' hírek-is, hogy újra fok ezer Török jött *Pitestbe*, a' kik közül némellyek az *Olt-vizén* által jöttek, és *Rimnikbe* szállottak-meg

meg. — Az Ölt-vizén tsinált eleséget hordó-hajó
 jobban-is el-sült, mintsem gondolták: harmad-fél óra
 alatt *Bojztától*, egy falutól a' veres Toronyi útnál,
Kinébe meg-takódva el-mentek rajta, a' mellyet lát-
 ván több hajókat-is kezdettek tsinálni, hogy az O-
 láh-országba már benn lévő *Sergek* annyival jobban
 kaphassanak eleséget. — Nem vólt igaz 's itthon
 maradt.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

A' múlt h. 27-dikén egy Török
 Zászlót vittek-bé Szebenbe, a' mellyhez egy Köz-
 legény a' Toskána Húszár Regem. 5. Török meg-
 ölése által jutott *Kimpelungánál*: minthogy az il-
 lyen mondva tsinált Húszár-fiak' vitéz magok vife-
 letek, a' meg-rettent Török szivben az eleven érik
 mind Mólduvában mind Oláh-országban; a' Török
 igen félelmes tisztelettel vifeltetik a' Húszárok eránt;
 és leg-első gondjok az, mikor Spiont küldenek-ki,
 hogy azt tudhassák-meg, ha tsákos süveg van-é
 vagy ágyu a' mi *Sergeinknél*.

Ez azon *Afszszonyok Imádsága*, mellyet egy *Berlini*
Kereskedő minden estve maga előtt térden-álva mon-
 datott vala-el *Feleségével* mind addig, mig végre
 az *afszszony* meg-útván, *Férjét* a' *Papi-székre* idéz-
 te, s attól el vállasztatott. *Irtá* vólt hajdon edgy
Augustinus Barát *Abrahám* a' *Sancta Clára*.

Mindenható Isten! ki az *Afszszonyi-állatott* tsont-
 ból formáltad, add azt a' *Kegyelmedet* nékem, hogy
 sem *Uramhoz*, se *másokhoz* ne légyek olyan ke-
 mény, mint a' tsont, engedetlen, meg átalkodott,
 nyakas, durtzás, és magam feje után járó. Légy

kegyelmes édes Istenem az én afzszonyi erőtlenségaimnek, 's fordítsd-el tőlem a' velem született vakmerőséget, belém-rögzött gyanakodást, alhatatlanságot, a' Kevély gondolatokat, felgerjett képzelődéseket, és a' rendetlen ki-vágyások, 's kívánásokat Ments-meg már valaha a' módik' ortza vakolások, festések' és haj-tornyozások bolondságától, ne-légyek tovább-is nevetsége az Okosoknak. Tégy vigyázobbá a' mások' jó-hire neve meg sértésében, és őrizd-meg az én nyelvemet a' szó-hajtástól 's rágalmazástól az afzszonyok gyülekezetében, 's kivált a' fetsegés, és füttogás vizketegségítől a' Te Templomodban; szemeimet pedig a csiklándozástól, és ide 's tova való kandikolástól. Adjad azt a' Malasztodat, hogy senkihezis, kivált az én jó Férjemhez, a' kit a' te mennyei gondviselefed ingyen Kegyelemből Fejemmé és Urammá rendelt, hamis, tsalárd és álnok ne légyek; ne visellyem magamat hozzája az álnak *Délila* módjára vakító két-szin tsalárdsággal, kedvetlenül és durczáfon; az ő barátait, és barátnéit tsendefen és Keresztényi szeretettel lássam, ne morogjak zörögjek nappal a' házba mint egy gonosz lélek, és éjjel adjak tsendes nyugodalmat az ő el-lankadt érzékenységek; minden házi dolgot vigyek, és vitessék véghez, 's hadgyak menni rendel, tsendefen, és betsületesen. Adjad, hogy légyek mindenkor betsületes és józan, szelid és engedelmes, tsendes és halgató, hiv és álhatatos, kegyes és tüdő, szorgalmatos, és otthon ülő, igaz és egyenes, jól tévő és háládatos, jámbor és alázatos. Nem az én akaratom légyen-meg Uram, hanem a' tiéd, 's az után az én Uramé mindenekben. — Minden sziveknek és veséknek vizsgálója

Men-

Mennyei Szent Isten! ki az én szemeimnek tsalárd
szállal hulló leg-kifesebb göny tsepjeit-is előre lá-
tod, merre gördülnek; ne engedjed, hogy ezek által
az én jó szivü Férjemet meg-tsalhassam, el-hit-
bessem; ölteztesd-fel ötet minden tsalárdtságaim el-
len a' Te kegyelmed mejvasába, hogy ha a' tsal-
lárd ördög' intselkedései annyira öztönöznenek-is,
hogy én az én természeti erőtlenségeimet hazugság-
gal, meg-efett büneimet más szinnel takargató szök-
kal szépítném-is, ö azoknak hitelt ne adhassan; ne
hogy ez által a' gonosz *Potifárnéval* nagyobbakra
vetemedjem, és másoknak veszedelmekre útat szöl-
gáltassak. Világosítsd-meg Uram az én fenn néző
és nagyra vágyódó szemeimet; mellyekkel az én el-
ső Anyámban tsupa kevélységből a' meg-tiltott fi-
nak gyümölsére tekintettem vala; adj az én öltező
tükrömnek, melybe eddig napjában számtalan sok-
szor belé - tekintettem, és a' mellyet eddig szép-
ségem ítélő birájának tartottam, olyan tehetség,
hogy az én mesterséggel kézfűlt hervadó külső szép-
séggel az én belső motskaimat-is ki-mu:athassa,
és magamat magammal meg-esmertethessen; hogy ha
szintén lennének-is olyan tsalfa hizekedők, kik en-
gemet anyyali szépséggel fel-ruházotnak lenni mon-
danának-is, azoknak ne-bihessek. — Öriz-meg vég-
re, hogy ne kívánnyak nagyobb lenni az én U-
ramnál; ne erezd az én nyughatatlan eszemet arra
az ördögi gondolatra, hogy nálánál jobb Urat ér-
demlettem volna, mert ö reája sem vagyok méltó,
és az ilyenek tsak pokolbéli sugarlások — ment-
meg öh édes Istenem tölek! adjad utólyára Uram
Isten! hogy ne tartsak a' Világon semmi olyan drá-
ga Kintset, mint az én Dramot, és ötet halálomig
meg-tudjam betsülni. Amen.

Elegyes Ápróságok.

Azok, kik Bétsben a' hadi Tiszt Urak rangjának grádits-fogain alá 's fel-tekingtethetnek azt erősnük, hogy Generálm. Fábri Ur 44 Obestereknek tétetett elejékbe; midőn ezen mostani Rangjába lépett. — A' Tábornál eddig Generálmájorságot vifelt Gróf Nádasdit, gyengélkedő egétségére nézve, ő Felsege a' Táborból való szolgálatból el-botsátván, ugyan azon Rangal a' Morvába lévő Sergekhez küldötte szolgálatba. — A' Német Levelekben olvassuk, hogy Ferentz fő Hertzeg egétségében gyengélkedvén, ennek vizfza-szerzésére nem fokára Bétsbe fogna vizfza-jöni. — Ő Felsege pedig szüntelen való jó-egésséggel lenni iratik a' minden napi segyver zörgések között; és azt olvassuk, hogy nem régiben némely Vezéreivel beszélgetvén, így szóllott volna: Eddig titkos ellenségekkel ba-oskodtam; most már nyilván valókkal tsatázom, és ezen utólsó engemet koránt sem nyughatatlanit annyira, mint azon első; úgy hogy mondhatom; a' Bétsi Palotában nem aludtam olyan tsendes nyugodalommal, mint a' Zemlini Major-házban aluszom. — — Némely Politikusok nagyba mernek fogadni, hogy Juniusnak végéig a' Pruszszus katonák Dántzigot elfoglalják és belé telepednek. — A' mennyire Beszarábiában a' Törököknek és Oroszoknak egy-más ellen tett mozdulásait edgy Lembergi Levélből olvashatjuk, még azok eddig tsak masérozásokkal fáraztoiták magokat. Románzovnak kevessebb szármú katonája lévén mint a' Törökök és a' Tatárok, tehát bizonyos les-helyekből mind eddig nem igen mozdult-meg; de a' Törökök is ravaszabbak, hogy sem az ő les-helyeiket üressen hagyják; sot látván

a'

a' *Séráskier* Basa, a' *Mufzkáknak* majd *Bender*, majd *Otzakov* felé intézett tettetés mozdulásokát, *Befarábiába* bejebb huzta magát. A' *Khotzimi* Basa pedig, hogy zár alatt lévő lába meg-ne libbadjon, a' *Generál Smertzing* keze alatt valókra egy ki-üték tett vala; de nem lévén reménytelen ezen ki-ütése, olyan ágyuzással fogadtatott, hogy viaskadó dühös bátorságát el-vesztvén, a' *Vár*-felé meg futomadott; kit a' mi betsületes *Húszáraink* egészszén a' *Vár* kapuig kísérvén, a' kiket utól érhetek alkalmasint közöntgették. —

Budán ezen hónap' 2 dikán költ *Felsőes* *Rendelés*. „Min-hogy azt nem lehet várni, hogy a' föld-mérést vagy *In'sinéri* tudományt tanulók, az elejében szabott idő alatt, mind azokban a' helyek egy *Vármegye* *Föld-mérőiben* meg kívántatnak, magokat tökéletesekké teheszék; és minihogy az *Oskolai* tanulás gyakorlásá nélkül szín-én ugy nem elegendő egy *Vármegye* *In'sinérjének* formálására, valamint-hogy a' gyakorlás, fundamentumoss tanulás nélkül nem elég: tehát ő *Felsőes* kegyelmesen parantsolni méltoztatott, hogy azon *Föld-mérést* tanuló Ifjak, kik a' *Pesti* *Univerfitásban* tanulófokat el-végezték; mind addig se *diplomát* ne kapjanak, se *Vármegyékre* bé-ne vétefsenek, vslameddig két esztendőket az ide való hajós *directionál*, vagy bizonyos *Vármegye* *In'sinérjénél* gyakorlásban el nem töltöttek, és arról hiteles bizonyosság levelet nem mutatnak; melly bizonyosság levelet csak ugyan az említett *Budai* hajós *Directio* fog meg vizsgálni. Továbbá ezen dolog iránt, az 1782 hea *Augst*: 30 - dikán 6548 - dik szám alatt, és 1786 - ban *Mártzius* 21 - dikén a' 12615 - dik szám alatt költ

Felsőges Rendeléseknek szorgalmatos meg-tartását ő Felsőge kegyelmefen parantsolja. —

A' Khotzimi Bafa némely Követeket küldvén Káminiekbe, kérette azok által a' Lengyel Generál Viedet, hogy tselekedje véle azt a' barátságot, hogy engedje-meg egy kevés gabonának a' Káminieki Lengyel malomban lejendő meg-öröltetését; mert a' Hertzeg Kóburg Sergej annyira bé-zárták a' malomba menő utakat, hogy tellyeséggel nem örölnék, gabonájok ugyan volna; de a' lisztjek el-fogyott.

Ezen kérésre a' Lengy Komendáns Grál Vied a' Basának maga személye számára küldött 2' fák szép fehér lisztet ajándékba olyan izenettel, hogy a' malomokban fok gabonának meg-örölését addig meg nem engedheti, míg a' Varsaui Udvarnak az iránt jelentést nem téshen. Fülibe menvén Hertzeg Kóburgnak, hogy a' Khotzimi Basának Követei Káminiekben jártak, meg-tudakoztatta, hogy mit kerestek Káminiekbe, és meg-örvendett rajta mikor meg-hallotta, hogy a' Khotzimi törököknek lisztjek niutsen, melly-szerént nem fokáig lészzen szükség ostromlani, mert az éhség miatt-is kételenek lésznek magokat fel-adni, vagy kéttség kívül eddig fel is adták.

Foksánnak el-foglalásáról, (melyről a' hadi-táshoz jött tudósítást a' két tsillag jegy alatt le-irtuk) Szebenből egy kísé külömbözöleg tudósítottak; hogy tudnillik el-érkezvén Oberster Horváth Ur Májusnak 28-dikán estvére Spárkátz nevü Faluba, onnan 29-dikre virradólag 1. óraker meg-iradúlt Foksán-felé, és az Oberster Ur még edgy órányi járó földre vala Foksántól, mikor már az előre-botsátott szabad-feregbéliek a' tsatát el-kezdették, kiknek segittségre leg-elsőbben-is Fő Had-nagy

nagy *Peleit* küldötte egy tüzg Székely Húzfárokkal. Ezen egész csapatában nevezetes az; hogy az el-esett törökök többnyire Húzfár kard öle által estenek-el nem pedig gollyóbis által. Kapitány Báró *Szentkeresztii* itten nem csak katonáit vezérelte vitézul, hanem maga személyes példája által-is meg-mutatta, hogy kell a' Húzfár kardot a' Török nyaka körül fontoson hordozni. Kapitány Kováts egy csoport Törököt külön választván, azokat a' Gollesti erdőig kergette; de ottan csak azon vette észre magát, mikor 200 lesben lévő Törökök által körül vétetett, de a' Vitéz Kapitány Kováts Ur nem csak katonáival tudott útat vágatni magoknak, hanem személyesen is egy-fzersmind hat Török rá-támodván, mindeniktől megtudta magát vigyázó ferénysége által oltalmazni. A' többi a' fzerént vagyon a' mint selyyebb meg-iratott. — A' *Szniatini* és *Horodenkai* tábori kóspotályokban Bukovinában 60. betegek és sebettek fekszenek, a' kik közzül azokat a' kik kardal vágattak-meg, igen bajos gyógyítani, mert mingyárt vad hús — esik a' sebbe, a' melly a' legényt a' Világból ki-végzi. — Ki tettzik a' vas szeg a' sárból. Egy *Barkó* Húzfárját a' m. h. 25-dikén egy-néhány török körül vett, a' Húzfár egy völgybe szalad, de ott-is a' makats török kergetvén, a' lovát állólla ki-tötte, 's a' Húzfárona kettőt jót szelt a' kardjával, és minthogy hólnak tartotta már lenni, a' feje is elakarta vágni: de a' Húzfár-is látván hogy több kettőnél a' dolog, a' mint lehet fel-ugrik, 's a' törököt szépen meg-öli, a' tzipra kardját és egyéb drága fegyvereit tölle el-szedte, 's a' Táborba visszament. —